

[Niels Helveg Petersen]

nansiering af byggeriet igen. Indeks-lån er selvfølgelig en låneform, som der er mange problemer med, ikke mindst problemet med at indpasse dem på det almindelige lånemarked, men indekslåne har jo den fordel, at de åbner en mulighed for at finansiere nybyggeriet på en sådan måde, at begynder-lånsrenten er lav og udlejningsvanskelighederne i begyndelsen dermed mindre.

Vi ønsker videre at arbejde for i et kommende boligforlig, at andelsboligtanken fremmes i bestående byggeri såvel som i nyt byggeri, og vi har den opfattelse, at andelsboligtanken er tiltrækkende og må være tiltrækkende også for de almennyttige selskaber i deres virksomhed.

Vi har endelig også det ønske, at spørgsmålet om byfornyelse og sanering i de ældre boligkvarterer får en fremskudt plads. I stigende grad må man have opmærksomheden henledt på det totale bymiljø, det totale boligmiljø, og ikke kun på den enkelte lejligheds eller det enkelte hus' indretning. For miljøkvaliteten i bebyggelsen er de totale omgivelser af største betydning, og det må man forsøge at tage ind i overvejelserne om boligpolitikken ikke mindst netop i disse år, hvor der jo er kommet et nyt element ind i vores boligpolitik, nemlig at vi skal bygge ejendomme og bebyggelser, hvor der kan spares energi i størst muligt omfang. Man kan sige, at der her er et element, som vi ikke var helt opmærksomme på ved udarbejdelsen af det sidste boligforlig, men som siden da har meldt sig med meget stor styrke, og som må indgå i den almindelige politik, der tilrettelægges, ikke som nogle periodiske støtteforanstaltninger til energibesparelser i den ældre boligmasse, men helst som noget permanent i vores boliglovgivning.

Det store spørgsmålstegn i boligministerens tale er ikke engang det, skal vi sige lidt upræcise katalog over problemer, der eksisterer, hvis jeg må udtrykke det lidt uelskverdigt. Det største problem efter læsningen af talen er: hvornår skal der ske noget? Vi skulle helst være færdig i denne folketings-samling. Skal vi være færdig i denne folketings-samling, haster det med at få oplæg frem til diskussion. Det haster, fordi det er vigtigt at komme i gang tidligt. Det er vigtigt at have god tid til forhandlingerne, og det er jo også meget vigtigt, at de ting, der gennemføres, gennemføres på en sådan måde, at der i be-

folkningen er en mulighed for at overskue, hvorledes ændringerne kommer til at berøre dem.

Denne forudsigelighed i lovgivningen skulle gerne være til stede og bør især være til stede, når det drejer sig om boliglovgivningen. Vi har utallige eksempler på netop inden for boliglovgivningens område, at ændringer i bestående tilstande, som gennemføres hurtigt og træder i kraft hastigt, altid volder store problemer, hvorimod lovændringer, der går over en længere periode og er indrettet således, at befolkningen kan se, hvad der kommer, har en langt større mulighed for at blive accepteret. Men altså: hvornår kan vi vente et udspil fra regeringens side, således at forhandlinger kan gå i gang? Jeg vil anse det for umuligt at blive færdig, hvis ikke der inden 1. januar foreligger fra regeringen et grundlag, der kan forhandles på. Derfor skal mit eneste spørgsmål til boligministeren være dette: hvornår kan vi forvente et oplæg fra regeringen, således at forhandlingerne kan gå i gang om det katalog af problemer, som vi ved eksisterer, og som boligministeren delvis har opregnet?

Jens Møller (KrF):

Da mit partis ordfører desværre ikke kan være til stede, skal jeg fremkomme med nogle forholdsvis korte bemærkninger.

Kristeligt folkepartis målsætning inden for det boligpolitiske område er, at der bør være gode, rimelige boliger til alle og vel at mærke boliger til en pris, som folk kan betale. Vi er af den opfattelse, at den blandingsøkonomi, vi har inden for boligområdet i øjeblikket, hvor vi dels har et frit boligmarked, dels subsidier på forskellige områder fra det offentlige, ikke vil kunne fortsætte i det lange løb. Det fungerer ikke efter hensigten. Skal vi nå målet, er der kun to veje at gå. Den ene er en socialisering af boligområdet, den anden er et frit boligmarked, og da vi er modstandere af socialiseringen, må vi gå ind for et frit boligmarked.

Dette vil medføre, at den enkelte selv kan afgøre, hvor stor en del af hans eller hendes indkomst, man vil anvende på boligen, og hvor stor en del man vil anvende på andre ting. Det vil betyde, at boligerne i løbet af nogen tid vil få den pris, der svarer til deres